

РЕШЕНИЕ

№ 5910

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5566** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по жалба от [фирма], [населено място], чрез адв. Ц. от САК срещу Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №РД-12-194 от 29.04.2021г. на Заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, при следните съображения:

Сочи, че Законът за запасите от нефт и нефтопродукти / ЗЗНН/ транспонира в българското законодателство Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.2009г. за налагане на задължение на държавите – членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти. От края на 2020г. ЗЗНН е изменен в съответствие с Директива за прилагане 2018/1581, с която кръгът на задължените лица да поддържат определени нива на запаси от нефтопродукти за извънредни ситуации са включени и лица – търговци / частни лица/ , които внасят нефтопродукти, различни от горива. Кръгът на задължените лица е разширен така, че да обхваща всички местни и чуждестранни физически и юридически лица – търговци, които внасят или въвеждат на територията на страната нефт и нефтопродукти, съгласно изчерпателния списък в Приложение А, глава 3.4. от Регламент 1099/2008.

Сочи, че при транспонирането, България е въвела общ подход за създаването и поддържането на задължителния запас чрез възлагане на задължения на широк кръг лица – всички лица, независимо дали като част от обичайната си дейност, или извънредно, извършват внос и/ или вътрешнообщностни придобивания на

територията на страната на нефт и нефтопродукти, без да се държи сметка за конкретните придобити количества.

Счита, че актът не съдържа мотиви, като същите се изчерпвали с посочване на нормативните основания. Липсвало посочване на релевантни факти по случая.

Не ставало ясно защо не е споменат и факта за наличието на Констативен протокол № 393/09.04.2021г. , издаден от Комисия, определена да изпълнява контролни функции по ЗЗНН със Заповед № РД-10-120 от 22.04.2020г. на Председателя на ДАДРВЗ. Сочи, че на 11.03.2021г. дружеството е получило искане № 720 от същата дата на Председателя на ДАДРВЗ за представяне на допълнителни документи, с оглед определяне на количествата на запасите за извънредни ситуации. Сочи, че дружеството е подало тези документи, но последните не са обсъдени и съответно не фигурират в оспореното разпореждане. Сочи, че протоколът не е попълнен в графа „предписания“.

Намира още, че е нарушен принципа за съразмерност, тъй като няма яснота между посочените стойности от внос и определените с разпореждането за запас. Липсвали доказателства за начина на изчисляването им, респ. за спазване на методите за изчисляване по Приложение 3 от Директивата.

Намира, че са налице и нарушения в процедурата, като счита, че липсва и доказване, че жалбоподателят попада в кръга на задължените лица по Директивата, съответно Закона. Намира, че не е налице ясна дефиниция на понятието „икономически оператор“. Сочи, че кодът за икономическа дейност се издава от НСИ, съгласно Правилника за разпространение на статистически продукти и услуги на НСИ. Кодът, съгласно Класификацията на икономическите дейности се определя веднъж годишно въз основа на подадените годишни отчети за дейността / ГОД/. НСИ използва показател „нетни приходи от продажби“, който се съдържа в отчета за приходите и разходите като част от ГОД. В „справка за предприятието“ – част от ГОД, предприятието посочва относителните дялове на нетните приходи от продажби от осъществяваните от него икономически дейности. Сочи, че жалбоподателят се занимава с производство и продажба на авточасти и принадлежности за автомобили. Дружеството е с основна дейност по К. 4531“Търговия на едро с части и принадлежности на автомобили“. Дружеството никога не е извършвало дейност, свързана с енергийни продукти. Като спомагателна дейност към основната си, дружеството е закупило съответните енергийни масла. Счита, че задължението за осигуряване на запаси от нефт и нефтопродукти съгласно Директивата, следва да бъде вменено единствено на оператори, които изначално като част от дейността си по занятие извършват сделки – внос на съответните продукти, посочени в Приложение А, глава 3.4. от Регламента. Противното би означавало кръгът на задължените лица да бъде разширен и до такива стопански субекти, които веднъж годишно са извършвали действия по придобиване – внос на съответните продукти.

Директивата урежда този въпрос, като предоставяла на държавите да определят самостоятелно кръга на задължените лица. Въз основа на горното, следвало да бъде въведен корективен начин на тълкуване на определенията за задължено лице и икономически оператор, като за такива лица бъдат приети стопанските субекти, които извършват дейност с енергийни продукти като част от основната си икономическа дейност.

Прави извод, че дружеството не попада в кръга на задължените лица, което не е отчетено от органа при издаване на оспорения акт.

Моли за отмяна на разпореждането, алтернативно да бъде прогласена нищожността му.

По направеното искане за спиране на изпълнението съдът се е произнесъл с Определение № 4172/09.06.2021г., което е неоспорено и е влязло в сила.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът се представлява от юрк П., която оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на данните по делото, като съобрази становищата на страните и закона, намира следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и от правнолегитимирано лице, в чиято правна сфера се създават задължения с оспорения акт, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, същата се неоснователна, с оглед следното:

Актът е издаден от компетентен орган – Заместник председател на ДА ДРВЗЗ, въз основа на делегация на правомощия от Председателя на ДА ДРВЗЗ със Заповед № РД-10-150 от 25.07.2017г.

Актът е издаден в писмена форма, като съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив, като при липса на други и нарочни изисквания от специалния закон, съдът приема, че е в съответната форма. Действително, мотивите, изложени в акта са лаконични, но същите включват и фактическите, и правните основания и съответните изводи относно количеството, което се вменява на дружеството, че следва да съхранява под формата на ЗИС. Фактическото основание за издаване на акта е „Общо разпореждане за създаване на нивата на запасите за извънредни ситуации за задължените лица и Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. Същото съдържа информация за общите и индивидуални нива на запасите по категории горива общо за страната и индивидуално за задължените лица за всеки период на съхраняване.

По мнение на съда, не се установяват претендираните процедурни нарушения. Редът за определяне на запасите, които се създават и поддържат от задължените лица и от Държавно предприятие „Държавна петролна компания“ са определени в чл. 12 от ЗЗНН. Същото се определя въз основа на справка-декларация, подадена от задължените лица на основание чл. 4, ал.3 и ал. 5 от ЗЗНН от Агенция „Митници“ и НСИ. Представената от конкретното дружество справка-декларация по реда на чл. 4, ал.2 от ЗЗНН за периода 01.01.2020г. – 31.12.2020г. с вх. № 720 от 12.02.2020г. е констатирана като неправилно попълнена, поради което е извършена допълнителна проверка на дружеството. С писмо № 720/11.03.2020г. дружеството е уведомено, че следва в седмодневен срок да подготви и изпрати посочените в писмото документи. Съставен е констативен протокол № 393/09.04.2020г. , в който е посочено, че е с предмет установяване на действителните количества нефтопродукти от внос и/ или вътреобщностни доставки, реализирани от дружеството в процесния период. Установено е несъответствие на количествата смазочни масла към 01.01.2020г. и 31.12.2020г. спрямо декларираните количества. Поради това, установеното с Констативния протокол е прието за база за определяне на количествата за съхранение. Нивата на запаси са определени по реда на чл. 23, ал.3 от ЗЗНН – пропорционално на участието на дружеството спрямо общото участие на всички задължени лица в общия

нетен внос и вътреобщностни доставки на територията на страната през предходната година. Същото, по смисъла на чл. 14 от ЗЗНН, е изчислено по формула 1.2. от Методиката. Всички конкретни бази, суми и изчисления са отразени в Протокола от 09.04.2020г., екземпляр от който се намира при жалбоподателя, поради което липсва каквато и да е неяснота, както и нарушаване на правата му.

По изложените съображения, съдът приема, че не са налице твърдяните нарушения в процедурата.

Съдът приема, че при издаване на акта правилно е приложени и материалния закон, при следните съображения:

На първо място, не се споделя тезата, че лицето не попада сред задължените по смисъла на Директивата и Закона лица, поради това, че вноса на нефтопродукти не е в основната му икономическа дейност.

Съгласно чл. 23, ал.2 от ЗЗНН всяко лице, което е осъществявало общностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4от Регламент / ЕО/ 1099/2008 и тежки горива през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, да обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на участието му спрямо общото участие на всички задължени лица, в общия нетен внос и вътреобщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година. Няма спор, че дружеството е осъществила внос на смазочни масла през 2020г., които попадат в приложение А, глава 3.4.20 – Смазочни материали. Задължено лице е икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации / ЗИС/ от нефт и нефтопродукти като част от общото количество ЗИС за страната. Икономически оператор, съгласно §1, т.10 от ДР на ЗЗНН е лицето, което осъществява икономическа дейност с енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламента, на територията на друга държава-членка на ЕС и е задължено и/ или оправомощено да изпълнява функции по националното законодателства на държавата членка, въвел Директива на Съвета 2009/119/ЕО. Качеството на субекта като задължено лице възниква по силата на закона, при наличие на фактическите предпоставки за това – извършване на една или повече от дейностите, посочени в чл. 22, ал.2-5 и чл. 23, ал.2 и ал.3 от ЗЗНН. За последното има и нарочно издадена Заповед № РЗЛ-4/27.04.2021г. на Председателя на ДА Д. за вписване в Регистъра на задължените лица за периода 01.07.2021г. до 30.06.2022г. под № 194. Същият е публичен и в него са включени всички задължени лица, установени като оператори със съответните продукти през 2020г. Последното е въведено с изм. на нормата на чл. 12, ал.11 / ДВ, бр. 51/2020г., в сила от 05.06.2020г./, в изпълнение на изменението на Директива 2009/19/ЕО за изпълнение на Комисията 2018/1581, която предвижда, че всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, както и неговите клонове, което през предходната календарна година е внасяло и/ или доставяло вътреобщностни пристигания на територията на страна на смазочни масла / базови масла/, битум, парафинови восъци, нефтен кокс, катран/ гудрон и сяр, се определят нива на запаси за извънредни ситуации под формата на котелни горива. В Закона, транспонираше директивата, липсва изискване този вид дейност да е част от основната икономическа дейност на дружеството, което да го направи задължен субект.

Налице са и основанията за така определените количества ЗИС, вменени на

дружеството.

Изчисляването на общото ниво на ЗИС от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН за всички задължени лица е по формула 5 от Методиката / чл.12, ал.2 от ЗЗНН/. Във фактическата обосновка на оспорения акт е посочено количеството – 4 271 355 тона / чл.4, ал.5, т.2, б. „а“ от ЗЗНН/. Среднодневният нетен внос и В. се получава като се раздели на броя дни на годината. Следователно, общото ниво на ЗИС, обезпечавачи 60 дни, за всички задължени лица е 700 222, 169 тона. Съгласно чл. 23, ал.3 от ЗЗНН, индивидуалното ниво се определя по формула 6 от Методиката, като процент на дела на участието на дружеството спрямо общото участие на всички задължени лица в общия нетен внос и В. е 0, 21211% от 700 222.169 тона, което 148, 521 тона. Последните изчисления почиват на установеното в констативния протокол от 09.04.2021г., с които жалбоподателят е запознат, както и на база действащата нормативна европейска и национална уредба.

За пълнота съдът отбелязва, че направеното възражение за липса на задължително предписание по чл. 56, ал.1, т. 9 от ЗЗНН е неоснователно. П. като вид административна принудителна мярка има различна цел и тя е да обезпечи изпълнението на разпореждането при установяване на данни за липса на такова. Към момента на издаване на оспорения акт – разпореждане, не е налице неизпълнение на същия, тъй като с него се установява задължение за съхранение на съответен вид и количество ЗИС, за определен срок. Евентуалното му неизпълнение, на следващ етап, би било предпоставка за издаване на предписание.

Според съда, актът е издаден и в съответствие с целта на закона, като намира, че е спазен принципа за съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК, обратно на застъпеното в жалбата становище. Налице са европейски и национално регламентирани критерии за определяне на задължените лица и на количествата и вида ЗИС, които следва да съхраняват, както и срока за това. При наличие на установените предпоставки за това, за които съдът посочи, че приема, че са налице, пред органа липсват алтернативни законосъобразни възможности. Същият действа в условията на обвързана компетентност да издаде акта по единствен възможен на база данните начин, за обезпечаване на обществения интерес, свързан с необходимостта от осигуряване на Г.. Не е налице засягане на права в по-голяма степен от необходимото за обезпечаване на целта на действащите в тази насока норми.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за неоснователна и като такава счита, че следва да я остави без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 / двеста/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. Последно и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВРЪЛЯ оспорването на [фирма], [населено място], чрез адв. Ц. от САК срещу Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №РД-12-194 от 29.04.2021г. на Заместник председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати в полза на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата от 200 /двеста/ лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: